

visende Holdning da ikke vil bevares til det sidste.

Finansministeren (Herring): Nægte at forhandle om Forslaget vil jeg selvfølgelig ikke, det skal jeg være meget villig til. Hvad jeg har villet, er at slaa en Pæl igennem den Forestilling, at vi ved de Forhandlinger, som ere førte her i Dag, igen skulde vække Forhaabninger hos Kommunerne om, at dette Lovforslag vil komme frem og blive gennemført, og at man saa i Fremtiden skulde bygge paa saadanne skuffede Forhaabninger med Hensyn til andre Ting. Jeg har ønsket at udtale mig ganske tydelig — og jeg tror ogsaa, at det er lykkedes mig — for at Kommunerne ikke skulde føle sig brøstholdne, saafremt det ærede Medlems Forslag kommer frem, men ikke bliver gennemført.

Ordføreren (C. Hage): Hvor megen Vægt man vil lægge paa, at Statsregnskaberne fra Aar til Aar fremtræde i en ensartet Skikkelse, kan maaske være en Smags-sag. Det vigtigste ved et Statsregnskab er, at det er rigtigt; først i anden Række kommer Hensynet til, om det er overskueligt, let at finde Rede i; og om det er affattet paa samme Maade Aar efter Aar. Betydningen af de sidstnævnte Egenskaber maa dog ikke helt underkendes. Bortset fra saa meget andet, der kunde anføres, ville Utydeligheder og Uoverensstemmelser i en Regnskabsaffattelse eller i en statistisk Opgørelse have den Følge, at saa og saa mange Hundrede Hjerner have hver for sig at udføre et Stykke Arbejde, som en eneste Hjerne er tilstrækkelig til at besørge. Enhver, i hvis Lod det falder at skulle befatte sig med den paagældende Sag, maa have det Besvær selv at skulle regne efter, og da han gaar til dette Arbejde med mindre Kyndighed, maa han for at finde ud af Sammenhængen tilmed udføre et langt større Arbejde end den ene Mand, som er sat til at beskæftige sig dermed, behøver at udføre. Derfor er det et stort Spild af Kræfter, en Øden af andres Tid og Arbejde, naar man ikke sørger for at affatte slige Opgørelser i en klar og bestemt Form, som gaar igen fra Aar til Aar. Jeg fastholder, at i denne Henseende er det sidste Statsregnskab ikke tilfredsstillende. Efter Konverteringen af 1886 blev Statsregnskabet for 1886—87 affattet saaledes, at hele denne store Pengetransaktion, der drejede sig om 155 Millioner Kr., kun fremtraadte paa Statsregnskabet som en Post paa 3 eller 4 Mill. Kr., nem-

lig den Balance, som kom til Udbetaling. Den ærede Minister kan ikke herimod indvende, at Loven af 12te November 1886 var affattet anderledes end Loven af 27de November 1897. Selv om det var Tilfældet, saa vilde dog Transaktionen i Realiteten være den samme, men ogsaa formelt fremtræde Lovene som ens affattede. Titlerne ere forskellige, men § 1 i begge Love begynder med at bemyndige Finansministeren til at optage et Laan af den og den Størrelse og til Gengæld at opsigte saa og saa stor en Del af Statsgælden til Udbetaling. Den samme Posteringsmaade som i 1886—87 fulgtes ogsaa paa Statsregnskaberne for 1894—95 og 1895—96 for den Del af Statsgælden, som blev direkte konverteret. Derimod er det rigtigt, som den ærede Minister har bemærket, at paa Statsregnskabet for 1895—96 er der en Post paa 9 Mill. Kr., som ikke er bleven posteret i Overensstemmelse med den sædvanlige Fremgangsmaade. Dette er uheldigt, men det er ikke tilstrækkelig Anledning til atter i Aar at foretage en Postering, som bringer yderligere Forvirring, og som denne Gang drejer sig om et Beløb paa omtrent 60 Mill. Kr. Det Indtryk, man faar af Statsregnskabet paa den Maade, bliver jo fuldstændig villedende. Den ærede Minister har henvist til, at man ved at se efter i Statistisk Aarvog vil kunne finde, hvilke Summer der fremkommer, naar man tager Hensyn til Konverteringen. Dette er et meget godt Eksempel paa, hvilken Ulejlighed der forvoldes i saadanne Tilfælde; thi efter at den ærede Minister gav Anvisning derpaa, har jeg nu siddet og kigget Aarbogen igennem og brugt temmelig lang Tid dertil uden at kunne finde denne Oplysning, og jeg har til sidst maattet henvende mig til den ærede Minister for at faa Anvisning derpaa. Jeg finder da nogle smaa bitte Tal nederst paa en Side, som i øvrigt slet ikke giver, hvad der her er Tale om, nemlig særlig Konverteringsbeløbet. Den bekvemteste Maade til at give den fornødne Vejledning er at lade Ministeraltidende offentliggøre en kort Opstilling af, hvorledes Statsregnskabet vilde se ud, naar det blev opgjort paa sædvanlig Maade. Det forekommer mig, at dette kan ske uden al Ulejlighed, og jeg vil tilføje, uden at Finansministeriet behøver at genere sig ved at gøre det. Man kunde maaske frygte, at det derved skulde erkendes, at der har været Grund til at anke over den tidligere Opgørelse. Men Herregud, der bliver anket over saa mange Ting, og hvis dette var